

в двуезична среда, се отличават по своята семейна среда, по потребностите си, по мотивацията си за получаване на образование, което пряко "кореспондира" с процеса на обучение по български език.

В последния по време Закон за народната просвета с изменения от предходен закон, публикуван в Държавен вестник, бр. 20 от 2002 г., в сила от учебната 2003/2004 г. в ал. 1. се казва, че "подготовката на децата за училище една година преди постъпването им в I клас е задължителна и се извършва в подготвителни групи към детските градини или в подготвителните класове в училище". Ал. 2, доп. ДВ, бр. 86 от 2003 г. гласи: "За деца, които не владеят български език, освен подготовката по ал. 1 се осигурява и обучение по български език по специализирана методика за усвояване на български език". Оттук става ясно, че нищо конкретно не е казано за обучението на децата от ромски произход.

Направеният кратък преглед на проблема за обучението по български език на деца от ромски произход е доказателство на изказаното вече мнение, че този въпрос не е намерил цялостно и систематизирано отражение в нашата методична, лингвистична и педагогическа литература (вж. Кючуков 1994, 6). Не е точно и детайлно разгледан и в нормативните документи на МОН. Той "не е бил третиран достатъчно и не е бил поставен на преден план". Съвсем правдиво звучат и думите, че "в противен случай не би се стигнало до състоянието, в което се намира сега българското училище – при наличието на такъв голям брой деца, невладеещи български език, да липсва цялостна методика за работа" (вж. при Кючуков 1996, 9).